

PRESSITEADE nr 179/22

Luxembourg, 9. november 2022

Üldkohtu otsus kohtuasjas T-158/21 | Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe vs. komisjon

Üldkohus ei tühistanud komisjoni teatist, millega viimane keeldus võtmast meetmeid, mida taotleti Euroopa kodanikualgatusega „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe“.

Meetmed, mida liit on juba võtnud, et rõhutada piirkondlike või vähemuskeelte olulisust ning edendada kultuurilist ja keelelist mitmekesisust, on selle kodanikualgatuse eesmärkide saavutamiseks piisavad

Hageja Citizens' Committee of the European Citizens' Initiative „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe“ esitas Euroopa Komisjonile taotluse registreerida kavandatud Euroopa kodanikualgatus „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe“ (edaspidi „kodanikualgatus“)¹.

Kavandatud kodanikualgatuse eesmärk oli kutsuda Euroopa Liitu üles võtma vastu rida akte, et parandada rahvus- ja keelevähemustesse kuuluvate isikute kaitset ning edendada liidus kultuurilist ja keelelist mitmekesisust.

Pärast seda, kui komisjon registreeris kavandatud kodanikualgatuse² ja selle toetuseks oli kogutud piisav arv allkirju, esitas hageja asjaomase kodanikualgatuse komisjonile. Euroopa Parlament võttis kodanikualgatuse kohta seisukoha³ ja seejärel võttis komisjon 14. jaanuaril 2021 vastu teatise,⁴ millega ta keeldus võtmast kodanikualgatusega taotletud meetmeid, mis olid loetletud üheksa ettepaneku seas muu hulgas järgmised:

- nõukogu soovitus kultuurilise ja keelelise mitmekesisuse kaitse ja edendamise kohta liidus (ettepanek 1);
- parlamendi ja nõukogu otsus või määrus, mille eesmärk on luua liidu rahastatav keelelise mitmekesisuse keskus piirkondlike ja vähemuskeelte valdkonnas, mis edendaks mitmekesisust kõigil tasanditel (ettepanek 3);
- liidu õigusaktide muutmine, et tagada kodakondsuseta isikute ja liidu kodanike ligilähedaselt võrdne kohtlemine (ettepanek 6);
- audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi⁵ muutmine, et tagada teenuste osutamise vabadus ja

¹ Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusele (EL) nr 211/2011 kodanikualgatuse kohta (ELT 2011, L 65, lk 1), mis tunnustati kehtetuks ja asendati alates 1. jaanuarist 2020 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2019. aasta määrusega (EL) 2019/788 Euroopa kodanikualgatuse kohta (ELT 2019, L 130, lk 55).

² Komisjoni 29. märtsi 2017. aasta otsus (EL) 2017/652, milles käsitletakse kavandatud kodanikualgatus „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe“ (ELT 2017, L 92, lk 100).

³ Parlamendi 17. detsembri 2020. aasta resolutsioon (2020)2846(RSP), P9_TA-PROV (2020)0370.

⁴ Komisjoni 14. jaanuari 2021. aasta teatis C(2021) 171 (final).

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2010. aasta direktiiv 2010/13/EL audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv) (ELT 2010, L 95, lk 1).

audiovisuaalsisu kättesaadavus piirkondades, kus elavad rahvusvähemused (ettepanek 8).

Üldkohus **jättis** oma kohtuotsusega **rahuldamata** hageja **hagi, milles paluti tühistada komisjoni teatis**. Kohtuasi andis Üldkohtule võimaluse esiteks täpsustada, et tingimusel, et on järgitud määrusest 2019/788 tulenevaid nõudeid, ei ole võrdse kohtlemise põhimõttega pandud komisjonile kohustust korraldada sama arv koosolekuid iga kodanikualgatuse korraldajatega, ning teiseks kohaldada Euroopa Kohtu poolt kohtuotsuses Préfet du Gers ja Institut national de la statistique et des études économiques⁶ järgitud lahendust, mis puudutab õigusi, mis on ainult liidu kodanikel.

Üldkohtu hinnang

Esimesena märkis Üldkohus, et komisjon täitis vaidlustatud teatise puhul **põhjendamiskohustust. Võttes arvesse meetmeid, mida liidu institutsioonid on juba võtnud asjaomase kodanikualgatusega hõlmatud valdkondades**, ja seda, et ta jälgib nende meetmete rakendamist, **leidis komisjon, et selles etapis ei ole vaja ühtegi täiendavat õigusakti, et saavutada selle kodanikualgatusega taotletud eesmärgid.**

Teisena rõhutas Üldkohus, et vastavalt **võrdse kohtlemise põhimõttele** võib koosolekute arv, mida komisjon kodanikualgatuse korraldajatega korraldab, varieeruda sõltuvalt kodanikualgatuse laadist ja keerukusest, mistõttu ei ole komisjon kohustatud korraldama sama arvu koosolekuid iga kodanikualgatuse korraldajatega.

Kolmandana otsustas Üldkohus, et komisjon ei teinud ühtegi ilmset hindamisviga, kui ta analüüsis asjaomase kodanikualgatuse ettepanekuid 1, 3, 6 ja 8.

Mis puudutab **ettepanekut 1**, siis mainis komisjon vaidlustatud teatises õiguspäraselt Euroopa Nõukogu hartat⁷, et põhjendada oma keeldumist võtta selles ettepanekus nimetatud meetet. Asjaolu, et liit ei ole selle harta osaline, ei tõenda, et komisjon on teinud ilmse hindamisvea, kuna hageja ei ole väielnud vastu sellele, et liit viitab korrapäraselt kõnealusele tekstile kui õigusaktile, millega määratakse kindlaks piirkondlike ja vähemuskeelte edendamise ja kaitse suunised. Pealegi ei ole selles valdkonnas liidu tegevuse hindamisel kuidagi asjakohane, et mõni liikmesriik ei ole seda veel allkirjastanud või ratifitseerinud. Samuti ei saa komisjonilt nõuda, et ta võtaks kodanikualgatuse analüüsimisel arvesse üksnes liidu akte, mis puudutavad kõiki liikmesriike ja kodanikualgatusega hõlmatud isikuid. Pealegi ei ole oluline, et akt eraldi võetuna ei võimalda täielikult saavutada kodanikualgatusega taotletud eesmärgid, kui kõik vaidlustatud teatise komisjoni nimetatud aktid võivad koostoimes olla kaasatud nende eesmärkide saavutamisse.

Seoses **ettepanekuga 3** leidis Üldkohus samuti, et komisjon asus õigesti seisukohale, et Euroopa Nõukogu Euroopa Nüüdiskeelte Keskuse (edaspidi „ECML“) täidetavad ülesanded, taotletavad eesmärgid ja tegevused võivad aidata kaasa, et saavutada eesmärgid, mida on taotletud selle ettepanekuga ning milleks on teadlikkuse suurendamine piirkondlike või vähemuskeelte tähtsusest ja mitmekesisuse edendamine kõigil tasanditel.

Selles suhtes leidis komisjon vaidlustatud teatises õiguspäraselt, et teise rahvusvahelise organisatsiooniga koostöö säilitamine ja arendamine valdkondades, mis vastavad nendele valdkondadele, mille hageja soovis määrata keelelise mitmekesisuse keskuse pädevusse, see tähendab koostöö ECMLiga, millega on liitunud suurem osa liidu liikmesriikidest ja mis on tihedalt seotud Euroopa Nõukoguga, võib aidata kaasa ettepanekuga 3 kavandatud eesmärkide saavutamisele ning vältida töö ja vahendite dubleerimist.

Ettepaneku 6 suhtes tuletas Üldkohus meelde, et osas, milles selle ettepaneku eesmärk on kodakondsusega seotud õiguste laiendamine kodakondsuseta isikutele ja nende perekondadele, kes on elanud kogu elu oma päritoluriigis, on mõne liikmesriigi kodakondsuse omamine vältimatu eeldus selleks, et isik saaks omandada ja säilitada liidu kodaniku staatuse ning et tal oleksid kõik sellega kaasnevad õigused. Seega kohaldades eespool

⁶ 9. juuni 2022. aasta kohtuotsus Préfet du Gers ja Institut national de la statistique et des études économiques, [C-673/20](#) (vt samuti pressiteade nr [98/22](#)).

⁷ Euroopa Nõukogu 5. novembri 1992. aasta Euroopa piirkondlike ja vähemuskeelte harta (*European Treaty Series* – nr 148).

viidatud kohtuotsust Préfet du Gers ja Institut national de la statistique et des études économiques, ei saa liidu kodaniku staatusega seotud õigusi laiendada isikutele, kellel ei ole mõne liikmesriigi kodakondsust. Peale selle asus komisjon õigesti seisukohale, et integratsiooni ja kaasamise tegevuskavaga⁸ võetakse tõenäoliselt arvesse kodakondsuseta isikute vajadust olla paremini ühiskonda integreerunud tänu parematele tööhõive- ja haridusvõimalustele ning parematele sotsiaalsetele võimalustele.

Ettepaneku 8 kohta rõhutas Üldkohus, et audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv juba lihtsustab audiovisuaalmeedia teenuste, muu hulgas asjaomase liikmesriigi naaberliikmesriikidest pärineva audiovisuaalsisu kättesaadavust ja taasedastamist kogu liidus, ning seda keeltes, mis võivad pakkuda huvi rahvusvähemuste hulka kuuluvatele isikutele, kes elavad asjaomases liikmesriigis. Lisaks leidis komisjon õigesti, et selle direktiivi kohaldamise jälgimine võib aidata kaasa ühe eesmärgi saavutamisele, mida on taotletud selle ettepanekuga ning milleks on parandada eri päritolu ja eri keeltes audiovisuaalsisu kättesaadavust. Seega võis komisjon õiguspäraselt jõuda järeldusele, et ettepanekuga 8 taotletud eesmärgi saavutamiseks ei olnud eespool viidatud direktiivi kuidagi vaja muuta.

MÄRKUS: Tühistamishagiga taotletakse liidu õigusega vastuolus olevate liidu institutsioonide õigusaktide tühistamist. Teatud tingimustel võivad liikmesriigid, Euroopa institutsioonid ja eraõiguslikud isikud esitada Euroopa Kohtule või Üldkohtule tühistamishagi. Kui hagi on põhjendatud, tühistatakse õigusakt. Asjassepuutuv institutsioon peab täitma õiguslünka, mis õigusakti tühistamisega võib tekkida.

MÄRKUS: Üldkohtu lahendi peale võib kahe kuu ja kümne päeva jooksul selle teatavakstegemisest esitada üksnes õigusküsimustes apellatsioonkaebuse Euroopa Kohtule.

Ajakirjandusele mõeldud mitteametlik dokument, mis ei ole Üldkohtule siduv.

Otsuse [terviktekst](#) on CURIA veebilehel alates selle kuulutamise päevast.

Täiendavat teavet annab Marta Osleja, ☎ (+352) 4303 6005.

Hoiame ühendust!

⁸ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Integratsiooni ja kaasamise tegevuskava aastateks 2021–2027“, COM(2020) 758 (final).